

## IV Duminică de Paști – 26 aprilie 2015

PĂSTORUL CEL BUN ÎȘI DĂ VIAȚA PENTRU OI –  
Comentariu Evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

In 10,11-18

În acel timp, Isus a apus: **11** Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi. **12** Cel plătit și care nu este păstor, căruia nu-i aparțin oile, vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul le răpește și le împrăștie; **13** pentru că este plătit și nu-i pasă de oi. **14** Eu sunt păstorul cel bun. Eu le cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc pe mine **15** așa cum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl; iar eu însumi îmi pun viața pentru oi. **16** Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc; iar ele vor asculta glasul meu și va fi o singură turmă și un singur păstor. **17** De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața pentru ca s-o iau din nou. **18** Nimeni n-o ia de la mine, ci eu o dau de la mine însumi. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu”.

Imaginea despre Isus a Păstorului Bun este fără dubii cea mai cunoscută și mai iubită de creștini, o imagine bogată în multe și profunde semnificații. Cu toate acestea este straniu că atunci când Isus se prezintă ca atare, ca Păstorul cel Bun, capii iudei se supără pe El, îl consideră nebun și la sfârșit vor încerca să-l lapideze. Suntem noi cei care au înțeles toată această imagine sau au fost iudeii care au înțeles-o și au refuzat-o?

Să vedem ce spune evanghelistul Ioan. Înainte de toate Isus se prezintă revendicând deplinătatea condiției divine. Când în evanghelia lui Ioan, Isus afirmă **”Eu sunt”**, aceasta reprezintă numele divin. Când Moise în faimosul episod al rugului aprins întreabă numele acelei identități care se manifesta, Dumnezeu nu-i răspunde cu un nume, pentru că numele delimitează o realitate, ci răspunde cu o activitate care-l face recunoscut. Răspunde **”Eu sunt cel ce sunt”**. Și tradiția ebraică a interpretat mereu această expresie, acest răspuns al Domnului, ca cel care este mereu aproape de poporul său. Pe timpul lui Isus, așadar, cu expresia **”Eu sunt”** se indica Dumnezeu. Deci Isus revendică condiția divină.

Și afirmă: **”Eu sunt”** – nu **Bunul Păstor** – ci **”Păstorul cel Bun”**. Care este diferența? Evanghelistul nu vorbește despre bunătatea lui Isus, când evanghelistul trebuie să se refere la bunătatea lui Isus folosește termenul grec **”agatos”**, de la care provine numele Agata, care înseamnă **”bunătate”**.

Aici, în schimb Isus, declară că El este Păstorul, și folosește termenul grec **”kalos”**, din care avem caligrafia, scriere frumoasă, care înseamnă **”frumos”**, care înseamnă **”adevărat”**. Deci Isus nu indică bunătatea Sa, ci indică ceva diferit, ceva mai important. Ce înseamnă Adevăratul Păstor? Era o profeție în cartea lui Ezechiel, la capitolul 34, unde Domnul îi dojenește pe păstori poporului, pentru că în loc să aibă grijă de turmă, se gândesc doar la ei înșiși. Așadar, Domnul îi amenință, **”va veni un timp în care Eu însumi voi avea grijă de turma mea”**. Deci Domnul va fi unicul păstor adevărat a poporului. Ei bine, declară Isus, acest moment a ajuns. Iată de ce aceasta trezește ura capilor religioși, pentru că se simt dezmoșteniți de Isus, care îi numește hoți, pentru că s-au făcut stăpâni pe cea ce nu este a lor, turma, și ucigași.

Așadar, Păstorul, cel adevărat, cel care **”prin excelență”** este identificat de Isus în persoana sa. Și care este caracteristica care-l face recunoscut ca și Păstorul Adevărat? Spune Isus

că **"îmi dau viața pentru oi"**. Așadar aici Isus depășește profetia lui Ezechiel. În timp ce pentru profetul Ezechiel păstorul apără, are grijă de turma sa, cu Isus se ajunge la momentul de a da viața pentru oile sale, deci se depășește această profecie.

Apoi Isus continuă prezentarea figurei de păstor cu cea care nu se consideră un păstor rău, ci un mercenar. Cine este mercenarul? Mercenarul, cel plătit este cel care face totul doar pentru câștigul său. Evanghelistul, o amintim mereu, în aceste pagini nu intră în polemică cu lumea, cea ebraică, din care comunitatea creștină s-a separat deja definitiv, s-a dezlipit, dar este un avertisment pentru comunitatea creștină ca să nu repete aceleași greșeli. Deci în comunitatea creștină, cine se comportă exclusiv pentru interesul propriu, pentru propriul câștig, pentru prestigiul propriu, Isus nu-i recunoaște nici un titlu, nici un loc, decât acela de a fi un mercenar.

Această expresie **"Eu sunt"** este repetată în această Evanghelie, în acest pasaj, de trei ori, numărul trei, după simbologia ebraică, înseamnă cea ce este complet. Deci Isus revendică deplinătatea condiției divine și de a fi Păstorul. De ce Isus poate afirma că este Păstorul? Fiindcă El este Mielul. Doar cine este dispus să-și dea viața pentru alți, acesta poate să fie Păstorul turmei. Și, declară Isus, că **El cunoaște oile sale și oile sale îl cunosc pe El**. Care este semnificația acestei expresii? Există o comunicare intimă, crescândă, deplină a iubirii dintre Isus și turma Sa, adică între Isus și discipoli săi, credincioși, care este asemenea – spune Isus – cu cea dintre Tatăl și El.

**Așa cum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl; iar eu însumi îmi dau viața pentru oi.**

Este o dinamică de iubire primită de la Dumnezeu, care se transformă în iubire comunicată altora. Cu cât această iubire primită este comunicată cu atât crește, până a ajunge să realizeze o realitate unică a unui Dumnezeu care nu numai că nu absoarbe energiile oamenilor ci le comunică pe ale sale, un Dumnezeu care vrea să se contopească cu omul pentru a-i dilata existența și să-l facă unicul sanctuar adevărat. De fapt, Isus continuă să declare: **Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta ...** . Isus a venit să elibereze persoanele, dar ce este staulul? Staulul este ceva care-ți dă siguranță, dar îți ia libertatea. Așadar Isus declară că El a venit să poarte un proces de eliberare crescândă pentru umanitate care nu privește doar persoanele care sunt închise în staulul religiei, ci din toate acele staule, stâne sau împrejurimi care împiedică libertatea.

Așadar Isus afirmă: **am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta** – El a venit să elibereze oile din staulul instituției religioase ebraice - **și pe acelea trebuie să le aduc**. Verbul **"trebuie"** este un verb tehnic folosit de evangheliști care indică împlinirea voinței divine. Deci este voința lui Dumnezeu acest proces de eliberare. Religia are un farmec pentru că îți dă siguranță dar îți ia libertatea. Îți oferă siguranță și pentru a intra în ambientul religiei trebuie doar să ascuți, trebuie doar să respecti unele reguli, dar acestea te mențin într-o condiție infantilă, de imaturitate; în schimb Isus vrea să conducă persoana la deplina maturitate, la deplina creștere.

**Iar ele vor asculta glasul meu**, vocea Domnului nu se impune niciodată, ci se propune. Cum facem să înțelegem vocea Domnului? În timp ce autoritatea religioasă, care este prima care nu crede în mesajul lor, trebuie să-l impună; Isus, care este conștient că mesajul său este răspunsul lui Dumnezeu la necesitatea de plinătate de viață pe care fiecărei persoane îl poartă în el, este suficient să-l ofere, și oile, turma, credincioși, aceasta îl înțeleg. **Și va fi o singură turmă și un singur păstor**. În trecut, dintr-o eroare proprie de traducere, pentru că s-a confundat termenul staul, stână, probabil deja din opera sf. Girolam, traducerea latină era "un singur staul (stână) și un singur păstor". De aici provine pretenția Bisericii de-a lungul secolelor, pentru multe multe secole, până la Vatican al II-

lea, de a fi singurul staul în care există mântuire. De aici provine zicala: "în afara Bisericii nu există mântuire".

Isus nu a venit să scoată persoanele și oile din staulul Israel, pentru a le închide într-un alt staul mai sacru, mai frumos. Nu! Isus a venit să dea deplina libertate: o turmă, un Păstor. Ce vrea să spună Isus? Unicul sanctuar adevărat în care se manifestă de acum înainte măreția și strălucirea iubirii lui Dumnezeu va fi Isus și comunitatea Sa. În timp ce în vechiul sanctuar persoanele trebuiau să meargă și multe erau excluse, în noul sanctuar, este sanctuarul însuși care merge în căutarea celor excluși de religie.